

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8P/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713201030
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kutišová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3713201030.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudkyňou JUDr. Annou Kutišovou, v právnej veci navrhovateľky Andrey Uhlárikovej, nar. 28.8.1975, bytom Prečín 313 P. D. Š. H., O.. XX.X.XXXX, Z. V. P. XXX, Z..Č.. X. X.F. Y. O. X. X. M. o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. deťom H. - X., nar. XX.X.XXXX, F., nar. X.X. XXXX, U., nar. X.XX.XXXX a W., nar. X.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica , takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľky R. H., rod. D., nar. XX.X.XXXX a odporcu Š. H., nar. XX.X.XXXX, uzavreté dňa X.X. XXXX pred Matričným úradom Obce P. , zapísané v knihe manželstiev vo zväzku X, ročník XXXX, na strane X, pod poradovým číslom X r o z v á d z a .

Súd malol. deti H.: X., nar. XX.X.XXXX, F., nar. X.X.XXXX, U., nar. X.XX.XXXX a W., nar. X.X.XXXX na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti matke , ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.

Súd u r č u j e odporcovi na čas po rozvode povinnosť prispievať na výživu mal. X. výživným vo výške 110 eur, mal. F. 80 eur, na mal. U. 80 eur a na mal. W. 60 eur mesačne , ktoré výživné je p o v i n n ý poukazovať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred od právoplatnosti rozsudku o rozvode.

Odporca n e m á povinnosť zaplatiť podľa výsledku konania súdny poplatok.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka v podanom návrhu uviedla, že s odporcom uzatvorili manželstvo dňa X.X.XXXX v rím.kat. kostole v P.. Z manželstva sa narodili 4 deti, dcéra X., nar. XX.X.XXXX, syn F., nar. X.X.XXXX, syn U., nar. X.XX.XXXX a syn W., nar. X.X.XXXX. Posledným spoločným bydliskom účastníkov konania bol P.. Navrhovateľka uviedla, že u oboch sa jedná o manželstvo prvé. Počas spolužitia odporca sa stal agresívnym, začal navrhovateľku fyzicky napádať, neskôr sa agresívne začal správať aj k svojim deťom. Jeho správanie bolo dôsledkom zlého detstva, keď sám vyrastal v problémovej alkoholickej rodine. Napriek zlému správaniu odporcu mala snahu manželstvo udržať, a to vzhľadom na 4 deti, ktoré sa z manželstva narodili. Hádky, bitky a urážky mu vždy odpustila v nádeji, že časom sa zmení. Navrhovateľka uviedla, že hoci odporca bol pracovitý, jeho agresívna povaha sa ani po dlhodobejšom spolužití nemenila, naopak začal sa správať ešte oveľa horšie, znásilňoval ju a neskôr zistila, že znásilňoval aj ich dcéru X., za čo v súčasnosti si odpykáva trest odňatia slobody. Uviedla, že jej manželstvo s odporcom je hlboko a vážne rozvrátené, neplní si, a ani v budúcnosti už nemôže si plniť

žiadnu spoločenskú funkciu, preto žiadala, aby súd manželstvo rozviedol. Na pojednávaní dňa 29.4.2013 doplnila svoj návrh v tom, že žiadala, aby všetky 4 deti boli zverené do jej starostlivosti a aby súd určil výživné vo výške, ako bolo určené v konaní sp.zn. 7P 126/2012.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, potvrdenia Obce Prečín o poslednom spoločnom bydlisku, oboznámením sobášneho listov, rodných listov detí, oboznámením písomného vyjadrenia odporcu k návrhu, zápisnice spísanej v ÚVTOS dňa 11.4.2013, výsluchom navrhovateľky, kol.opatrovníka, oboznámením sa s rozsudkom tun. súdu 2T 57/2012-315 zo dňa 19.4.2012, oboznámením uznesenia KS v Trenčíne č.k. 2T 57/2012-331 zo dňa 28.6.2012, s rozsudkom tun. súdu č.k. 7P 126/2012-30 zo dňa 12.2.2013, s rozsudkom tun.súdu č.k. 4P 53/2011-55 zo dňa 22.11.2011, oboznámením potvrdenia o príjme zo závislej činnosti navrhovateľky, výsluchom navrhovateľky, kol. opatrovníka a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania sú manželia a manželstvo uzatvorili dňa 6.5.1995. Z manželstva sa im narodili 4 deti dcéra X., synovia F., U. a W., všetky deti sú maloleté.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi poukázala na to, že plne sa pridriava svojho písomného návrhu a zdôraznila, že už absolútne nie je predpoklad, že by mohla s odporcom obnoviť spolužitie. Neželá si to ani ona a neželajú si to ani deti. S odporcom sa nestretáva, naposledy ho videla, keď požiadala o zvýšenie výživného. Písala mu vtedy aj list, on voči jej osobe sa veľmi vulgárne vyjadroval, nazval ju nenažranou, že všetko zabezpečoval on a následne, keď ho chcela ísť navštíviť do VTOS, už jej navštívenku neposlal a nechcel, aby sa s ňou stretol. Uviedla tiež, že s odporcom intímne nežijú od 4.9.2010 a od doby, keď bol vzatý do väzby, t.j. od 13.8.2011, spolu nehospodária.

Odporca bol na pojednávanie predvolávaný prostr. ÚVTOS Dubnica nad Váhom s upozornením, že predvedenie na pojednávanie má byť realizované len v prípade, že odporca bude trvať na svojej osobnej účasti na pojednávaní. Zároveň bol ÚVTOS vyzvaný, aby poučil odporcu, že trovy vzniknuté jeho predvedením by si musel hrať sám.

Zo zápisnice spísanej v ÚVTOS dňa 11.4.2013 súd zistil, že odporca prehlásil, že sa nechce zúčastniť pojednávania a súhlasil s tým, aby sa pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti. Následne odporca doručil tun.súdu písomné vyjadrenie k návrhu, v ktorom žiadal, aby súd jeho manželstvo nerozviedol. Uviedol, že tvrdenia navrhovateľky v návrhu nie sú pravdivé. Poukázal na to, že si uvedomuje vážnosť obvinenia svojej dcéry, pričom k skutkom sa po porade so svojim právnym zástupcom síce priznal, no skutky nespáchal, o čom by mohlo svedčiť aj správanie sa dcéry X., ktorá napriek tvrdenej skutočnosti nezanevrela na mužov, ale s nimi sa stretáva a neprejavuje žiadnu neznášanlivosť, čo by musel byť nutný dôsledok jeho správania sa k dcére, pokiaľ by to bola pravda. Uviedol, že nie je taký agresor, ako ho opisuje navrhovateľka. Stalo sa, že občas „vybuchol“, ale vždy bol vyprovokovaný samotnou navrhovateľkou, ktorá nebola schopná uznať si svoju chybu. Vždy sa snažil finančne zabezpečiť rodinu, pracoval aj v zahraničí, a teda väčšinu času trávil mimo domov, z čoho vyplýva, že navrhovateľka nemohla byť až tak utýraná, ako to tvrdí v návrhu. Prehlásil, že bol vždy pracovitým, svedomitým a slušným človekom. Snažil sa vychovávať riadne svoje deti a z dôvodu, že sám mal neradostné detstvo, snažil sa vyvarovať takých správaní, ktoré boli na ňom ako na dieťaťi páchané. Podľa jeho názoru návrh na rozvod nie je želaním samotnej navrhovateľky, ale jej rodiny.

Navrhovateľka, po oboznámení sa s písomným vyjadrením odporcu k návrhu, jednoznačne uviedla, že na podanom návrhu trvá. Uviedla, že nemá pochybnosť o tom, že skutky, z ktorých bol obvinený a aj odsúdený odporca, aj spáchal. V tomto smere verí dcére, ľutuje, že sa to nedozvedela skôr a že tomu nezabránila, vyčítala svojej dcére, že jej to nepovedala hneď po prvom takomto čine odporcu, pričom nevie si vysvetliť, prečo dcéra pochybovala o tom, že by jej uverila. Dcéra sa ho veľmi bála. Indície, ktoré mohli pred tým nasvedčovať správaniu sa otca k dcére spôsobom, ktoré popísala samotná dcéra v trestnom oznámení, síce existovali, no dcéra jej svoje správanie, napr. plač alebo stopy po pokuse po podrezaní si žíl, odôvodňovala niečím úplne iným a nikdy sa matke nepriznala. Obvinenie

otca realizovala až po tom, ako ona (matka) bola nútená kvôli agresivite odporcu volať políciu . Po ich príchode dcéra sa zdôverila príslušníčke PZ.

Kolízny opatrovník doporučil v prípade rozvodu zveriť deti matke a o výživnom rozhodnúť tak, ako bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici.

Z rozsudku tun. súdu 2T 57/2012-315 zo dňa 19.4.2012 v spojení s uznesením krajského súdu 2T 57/2012-331 zo dňa 28.6.2012 súd zistil, že odporca bol odsúdený za zločin sexuálneho zneužívania, znásilnenia a súlože medzi príbuznými, ktorého zločinu sa dopúšťal na svojej dcére X. a za to bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody 9 rokov.

Z rozsudku tun. súdu č.k. 4P 53/2011 - 55 zo dňa 22.11.2011 súd zistil, že tun. súd schválil dohodu rodičov , podľa ktorej všetky 4 maloleté deti boli zverené do výchovy a starostlivosti matke a otec sa zaviazal platiť na ne výživné vo výške 26 eur mesačne na každé dieťa. V uvedenom čase už odporca bol vo väzbe a bol umiestnený v ÚVV MS SR v Žiline.

Z rozsudku tun. súdu č.k. 7P 126/2012 - 30 zo dňa 12.2.2013 súd zistil, že týmto rozsudkom bol zmenený rozsudok č.k. 4P 53/2011-55 a súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k mal. deťom od 1.2. 2012 tak, že určil výšku výživného na malol. X. vo výške 110 eur, malol. F. a U. vo výške 80 eur a na malol. W. vo výške 60 eur mesačne. V odôvodnení tohto rozsudku je konštatované, že v čase uvedeného konania sa otec nachádzal vo VTOS v Dubnici nad Váhom , pričom k podanému návrhu matky bol vypočutý cestou dožiadaného Okresného súdu Trenčín. Vo svojej výpovedi do zápisnice dňa 14.12.2012 uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasí ,pretože hoci je v rámci VTOS zaradený do pracovného procesu , dosahuje len minimálny príjem, z ktorého by nebol schopný vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom si plniť. Zároveň uviedol, že pred nástupom do výkonu väzby si vyživovaciu povinnosť voči mal.deťom riadne plnil a ich matke, s ktorou žil v spoločnej domácnosti, mesačne odovzdával sumu cca 2 000 eur. V závere tohto rozsudku súd konštatoval, že napriek skutočnosti, že odporca vo VTOS dosahuje len minimálny príjem, svoju zlú finančnú situáciu si zapríčinil sám vlastným zavinením tým, že sa dopustil trestnej činnosti voči dcére X.. Pred nástupom do VTOS bol živnostník a jeho príjem, ako sám uviedol, bol cca 2000 - 3000 eur mesačne. Z tohto dôvodu súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k deťom tak, ako je vyššie uvedené.

Z potvrdenia o príjme zo závislej činnosti navrhovateľky súd zistil, že jej priemerný čistý mesačný príjem v K. P. F. Y. Z.Á. O. X. P. P. je 470,17 eur. Navrhovateľka v tomto DSS pracuje na dobu určitú od 5.2.2013 do 31.12.2013.

Podľa ustanovenia § 23 ods.1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolujitia.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa ustanovenia § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že manželstvo účastníkov je hlboko a trvale rozvrátené a vzhľadom na správanie sa odporcu nielen k navrhovateľke, ale predovšetkým k malol. dcére X., je nemysliteľné, aby bolo možné takto vážne narušené manželstvo v budúcnosti obnoviť. Súd neuveril odporcovi, že dané skutky nespáchal a jeho tvrdenia považuje len za účelové. Jeho vina bola jednoznačne preukázaná. Vzhľadom na túto skutočnosť súd taktiež uveril matke, keď tvrdila, že agresívne sa správal aj k nej, že sa dopúšťal nielen fyzických útokov, ale aj ju znásilňoval. Za takejto situácie je správanie odporcu ako manžela a otca neodpustiteľné a neospravedliteľné a spôsobuje, že nikto z jeho najbližších, teda ani manželka ani deti, nemajú záujem na tom, aby ešte niekedy v budúcnosti žil s nimi v spoločnej domácnosti. Súd preto musí konštatovať, že rozvrat manželstva účastníkov konania je hlboký, keďže toto manželstvo si neplní ani jednu spoločenskú funkciu, ale tiež je to rozvrat trvalý, ktorý spočíva predovšetkým v kategorickom postoji navrhovateľky neobnoviť ani v budúcnosti s odporcom spoložitie.

Súd pri rozhodovaní o rozvode prihliadal aj na záujmy malol. detí. Je len samozrejmé, že pokiaľ otec poruší všetky zásady morálky a správa sa spôsobom, ako je opísané v trestnom rozsudku, tak je logický záver, že rozvod manželstva rodičov malol. detí v tomto prípade je skutočne v ich záujme. Naopak, spoložitie navrhovateľky s odporcom by bolo v rozpore so záujmami detí, ktoré jeho správanie trpeli a budú dlhodobo poznačené, predovšetkým malol. X.. Je preto v záujme všetkých detí, aby bolo manželstvo ich rodičov rozvedené, preto súd návrhu navrhovateľky vyhovel a manželstvo rozviedol.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ustanovenia § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Čo sa týka určenia vyživovacej povinnosti súd sa plne stotožnil s právnym názorom vysloveným v rozsudku tun.súdu č.k. 7P 126/2012-30 z 12.2.2013. Otec , hoci v súčasnosti dosahuje len minimálny príjem vo VTOS, sám svojim správaním sa pripravil o možnosť mať príjem od 2 000 - 3000 eur, ako mal pred nástupom do VTOS , keď pracoval ako živnostník. Sám svojim správaním zapríčinil, že sa dostal do situácie , v ktorej v súčasnosti je, teda že nemôže pracovať, preto súd s poukazom na ustanov. § 75 ods. 1 Zákona o rodine určil otcovi po rozvode povinnosť platiť výživné vo výške 110 eur na malol. X., 80 eur na malol. U. a F. a 60 eur na malol. W.. Súd pri rozhodovaní prihliadal aj na zárobkové pomery matky, ktorá má príjem cca 470 eur, pričom osobne sa o všetky 4 deti stará a z tohto príjmu nie je možné, aby zabezpečila deťom všetko potrebné pre ich zdravý duševný aj telesný vývoj.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanov. § 144 O.s.p. tak, že nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 O.s.p. súd zároveň rozhodol , že otec nemá povinnosť zaplatiť podľa výsledku konania súdny poplatok. Navrhovateľke súd priznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, preto podľa výsledku sporu by bolo možné uložiť túto povinnosť odporcovi. Keďže sa jedná o konanie o rozvod a v súčasnej dobe, ako aj v najbližšej dobe odporcov príjem bude minimálny, súd rozhodol, že odporca nemá povinnosť zaplatiť súdny poplatok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Z podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela, môže do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku o rozvode oznámiť mestskému úradu poverenému viesť matriky, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie , môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.